

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

Juli 2013 • Nr. 88

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 23 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden.

©Jacob Holdt / Care 2011

Forhandling er godt, men handling er nødvendigt	2	Post-2015: Klare budskaber søges	8
Klima: Både handling og forhandling er nødvendig	3	Seksuelle og reproduktive rettigheder i de nye globale udviklingsmål	9
2013 - et år der må levere på klimafinansiering	4	EU skal regulere hormonforstyrrende stoffer bedre	10
Skat på finansielle transaktioner til klima og udvikling	5	EU's regulering af industrielle drivhusgasser – F-gasser	10
En klimaaftale må starte med en ramme for retfærdighed	6	Arrangementer	12
Mon skovforhandlerne kan se skoven for bare teknikaliteter?	7		

Forhandling er godt, men handling er nødvendigt

Af Martin Lidegaard, Klima-, energi og bygningsminister

Mange kokke fordærver maden. Det er ikke pænt at sige, men de internationale klimaforhandlinger er desværre et billede på, at en opslidt kliché til tider passer. Den seneste oplevelse af de internationale forhandlinger i Bonn viser, at det er en svær øvelse at forhandle på tværs af forskellige interesser og positioner.

Embedsmænd fra alle dele af verden var samlet i starten af juni for at lægge grundlaget for fremtidens klimaaf tale.

I Bonn blev en del af de tekniske forhandlinger dog opholdt af Rusland, Ukraine og Hviderusland, der ønskede et nyt dagsordenspunkt føjet til dagsordenen, hvilket der ikke var enighed om. Manglende tillid og enighed om målet spændte ben for at finde frem til midlet: den rette forhandlingsgang og dagsorden. Det var dog glædeligt, at forhandlingerne i det politiske spor om en ny global klimaaf tale fortsatte i en konstruktiv ånd.

"Det internationale forhandlingsspor er nødvendigt [...], men det kan ikke stå alene."

Vi ved af erfaring, at det kan være svært at nå til enighed på tværs af verdensdele. Det internationale forhandlingsspor er nødvendigt for fremgang på verdensplan, og det er den eneste multilaterale ramme, der ansvar-

liggør stater som aktører, men det kan ikke stå alene.

I Danmark arbejder vi derfor også med det vi kalder for handlingssporet. I handlingssporet har vi direkte og konkrete samarbejdsaftaler med andre lande til fordel for et bedre klima. Og her går det godt. Vi samarbejder med lande som Kina, Vietnam, Sydafrika og Mexico. Og vi er nået langt: Vi har konkrete samarbejder om grøn energi, energieffektivisering og reduktion af udledning af drivhusgasser med lande som f.eks. Kina og Mexico, hvor grøn energi fylder mere og mere.

"I handlingssporet har vi direkte og konkrete samarbejdsaftaler med andre lande til fordel for et bedre klima."

Så sent som i slutningen af juni måned var jeg i Kina sammen med den danske finansminister, og det er helt tydeligt, at det gavner både klimaet og den danske vækst at have disse direkte og konkrete samarbejder med lande som Kina.

Sidst men ikke mindst vil jeg gerne kvittere for den indsats som civilsamfundet parallelt leverer. Med den indsats kan vi nå længere i både de internationale forhandlinger og med handlingssporet. Det er derfor vigtigt, at vi alle løfter opgaven sammen

Klima: Både handling og forhandling er nødvendig

Af Troels Dam Christensen, koordinator for 92-gruppen

På FN klimaforhandlingsmøde i Bonn i juni, blokerede Rusland, Ukraine og Hviderusland forhandlingerne i det ene forhandlingsspor i samfulde to uger. De tre landes aktion var en slet skjult tak for sidst for klimatopmødet i Doha i december, hvor de blev kørt over i den sidste beslutningsfase.

I medierne blev det rapporteret, at forhandlingerne nu stod helt stille, og at det var endnu et eksempel på, hvorfor de internationale klimaforhandlinger ikke dur. Men det er ikke hele sandheden.

Fra NGO samfundet skal vi være de sidste til at forsvare de langsomme fremskridt i de internationale klimaforhandlinger. Det går bare alt, alt for langsomt. Det er dog ikke FN's skyld, men landenes og dermed de enkelte regeringer. Og de internationale klimaforhandlinger er netop stedet hvor denne fodslæben fra landene tydeligt kan ses og afsløres.

“Hvis ikke vi havde de internationale klimaforhandlinger, ville vi ikke have en scene, hvor den globale ansvarsfordeling blev diskuteret [...]”

Hvis ikke vi havde de internationale klimaforhandlinger, ville vi ikke have en scene hvor den globale ansvarsfordeling blev diskuteret, og det ville være meget sværere at følge den globale kamp om ansvaret for handling. Det er netop fordi landene er

tvunget til at mødes og forhandle, at vi alle har en chance for at følge slagsmålet og stille landene til ansvar overfor offentligheden. Kun ærgerligt at færre og færre journalister øjensynligt ser dette.

Samtidig er FN klimaforhandlingerne det eneste sted hvor de fattigste og mest sårbare lande for alvor er med ved forhandlingsbordet. Uden FN ville deres interesser derfor være langt dårligere stillet. Hvor ville diskussionen om klimafinansiering og deres ret til kompensation for de rige landes forurening ellers blive taget alvorlig?

“Samtidig er FN klimaforhandlingerne det eneste sted, hvor de fattigste og mest sårbare lande for alvor er med ved forhandlingsbordet.”

Der er ingen tvivl om, at FN klimaforhandlingerne i dag er meget, meget langt fra at levere det, der skal til for at løse klimaproblemet. Også derfor er det helt nødvendigt, at lande går forrest med konkret handling her og nu. Som Danmark med ”handlingssporet”. Der er brug for langt mere af dens slags konkret klimaktivisme. Men klimainsatsen må stadig gå på flere ben, og Danmark må også kaste sine kræfter ind i den globale kamp for en mere retfærdig og tilstrækkelig løsning på problemet. Det er ikke et enten eller men et både og.

2013 - et år der må levere på klimafinansiering

Af Mattias Söderberg, Folkekirkens Nødhjælp

Det seneste klimatopmøde i Doha i december leverede en sølle aftale for klimafinansiering. Behovet for penge blev anerkendt, og de rige lande blev opfordret til at gøre noget, men der var ikke nogen forpligtelser og ikke nogen konkrete fremskridt i forhold til hvordan pengene skal findes eller anvendes.

Alle er enige om, at klima ambitionerne skal øges inden 2015, hvor en global aftale forventes at blive vedtaget. Men inden u-landenes reduktionsmål kan øges, skal de vide, at der også kommer støtte. Det er derfor afgørende, at det kommende klimatopmøde COP19 i Warszawa i november kan levere en tydelig og konkret aftale på klimafinansiering. Så debatten om øgede reduktionsmål kan få mere luft i 2014.

“[...] inden u-landenes reduktionsmål kan øges, skal de vide, at der også kommer støtte.”

Forhandlingerne om klimafinansiering kører i flere parallelle fora. Ved det seneste klimamøde i Bonn i juni, fyldte spørgsmålet ikke så meget, men samtidig arbejdes der i et separat program for at udvikle forslag om hvordan den langsigtede finansiering skal findes. Pengespørgsmålet er også i fokus for bestyrelsen i den nye Grønne Fond, der skal kanalisere en stor del af klimafinan-

sieringen. Fonden er dog ikke endeligt etableret endnu, og der forhandles derfor intensivt for at få alle brikker på plads.

“Det er derfor afgørende, at det kommende klimatopmøde COP19 i Warszawa i november kan levere en tydelig og konkret aftale på klimafinansiering.”

Men finansiering er også et stort tema for bilaterale diskussioner mellem lande og landegrupper. USA forventes for eksempel at invitere til et møde for udvalgte lande, senere i år. De mange forskellige fora gør det svært for de fattige ulande, som skal modtage mange af pengene, at følge med. De understreger derfor at forhandlingerne skal holdes indenfor FN klimakonventionens (UNFCCC) rammer, hvor de kan deltage i debatten.

EU er en af de aktører, der bør levere noget i Warszawa. Klima- og miljøministrene har i lang tid talt om behovet for øget engagement, men det er finansministrene, der sidder på kassen. Finansministrene mødes i oktober, og der skal de meget gerne komme med et ambitiøst mandat til EU, så at EU kan komme til Warszawa med noget i bagagen.

Skat på finansielle transaktioner til klima og udvikling

Af Jens Mattias Clausen, politisk rådgiver, 92-gruppen

Et af de helt store slagsmål i klimaforhandlingerne handler om behovet for finansiering. Efter opstartsfinansieringen sluttede sidste år, er næste konkrete målsætning først i 2020, hvor ilandene har lovet 100 milliarder dollar i støtte til ulandene. På trods af, at selv de 100 milliarder ikke er tilnærmelsesvis nok til at dække finansieringsbehovet, er det endnu uvist, hvorvidt ilandene overhovedet er villige til at skalere klimafinansieringen op frem mod målet i 2020.

”Derfor var der også tale om en kærkommen udmelding, da Frankrigs, Tysklands og Belgiens udviklingsministre [...] lovede, at en ”væsentlig del” af deres indtægter fra den nye, europæiske finansskat vil gå til klima og udvikling.”

På nuværende tidspunkt ser det desværre ud til, at der generelt bliver færre penge i 2013 end der var i 2012. Også i EU er det svært at finde lyspunkter, da man endnu ikke har kunnet opnå enighed om et passende niveau efter opstartsfinansieringen formelt er afsluttet.

Derfor var der også tale om en kærkommen udmelding, da Frankrigs, Tysklands og Belgiens udviklingsministre for nylig skrev et fælles debatindlæg, hvori de lovede, at en ”væsentlig del” af deres indtægter fra den nye, europæiske finansskat vil gå til klima og udvikling. Finansskatten har været

diskuteret i umindelige tider indtil 11 europæiske lande – anført af førnævnte – i efteråret endeligt besluttede at lave et forstærket samarbejde inden for EU om at gennemføre skatten.

Alene i de 11 lande forventes skatten at indbringe mellem 230 og 270 milliarder kroner. Det er netop sådanne innovative finansieringskilder, der er behov for at opdyrke, hvis vi skal have en chance for at levere de midler, der skal til for at holde temperaturstigningerne under 2 grader og sikre tilpasning for de mest udsatte.

”Det er heldigvis ikke for sent at slutte sig til de 11 skattepionerer. Danmark har stadig muligheden for at beholde den grønne førertrøje [...]”

I debatindlægget appellerede de tre ministre til, at andre lande vil følge trop og sikre, at pengene også kommer udviklingslandene til gode. Her kunne Danmark spille en positiv og progressiv rolle, der ville understrege den danske position som en af de førende klimaforkæmpere. I stedet har Danmark på uforståelig vis valgt at stå uden for samarbejdet. Indtil videre i hvert fald. Regeringen påstår, at man ikke er ideologisk modstander af skatten. Til det er der at sige: det er heldigvis ikke for sent at slutte sig til de 11 skattepionerer. Danmark har stadig muligheden for at beholde den grønne førertrøje – også på dette vigtige finansieringsområde.

En klimaaf tale må starte med en ramme for retfærdighed

Af Gunnar Boye Olesen, Vedvarende Energi

Hvis verdens lande skal gøre en kraftigere indsats for at sikre et stabilt klima, er der hårdt brug for en fælles forståelse for en retfærdig fordeling af de nødvendige reduktioner. En sådan fælles forståelse var en stor mangelvare på klimatopmødet i København i 2009, da verden missede en global klimaaf tale.

Der er behov for at tænke nyt. Et af problemerne er, at den hidtidige opdeling af verdens lande i aktive i-lande og mere passive u-lande ikke længere kan løse klimaproblemerne. Det kunne den måske have gjort i 1992, da Klimakonventionen blev vedtaget. I dag, hvor stigninger af udslip primært kommer fra u-lande og hvor Kina har verdens største udslip, er der behov for at tænke nyt.

“For at få diskussionen om retfærdighed og lighed ind i klimaforhandlingerne, har Climate Action Network (CAN) [...], fremlagt et forslag til et Equity Reference Framework.”

Omvendt er industrilandene ansvarlig for en stor del af de ekstra drivhusgasser, der allerede i dag opvarmer kloden med 0,9 grader i forhold til det førindustrielle niveau. Der er et historisk ansvar. Desuden har de fleste industrilande, bl.a. Danmark, fortsat større udslip pr. indbygger end Kina.

For at få diskussionen om retfærdighed og lighed ind i klimaforhandlingerne, har Climate Action Network (CAN), hvor 92-gruppen og flere 92-gruppemedlemmer er

med, fremlagt et forslag til et Equity Reference Framework. Forslaget er i al sin enkelthed, at verdens lande skal begynde at diskutere konkrete indikatorer for, om de enkelte landes reduktioner bidrager til en lige og retfærdig klimaaf tale. Når verdens lande har præsenteret deres forslag til indikatorer, skal de forhandle sig frem til et fælles sæt indikatorer. Det skal så bruges til at vurdere de forslag til egne reduktioner og finansiering, som landene præsenterer som oplæg til en global klimaaf tale.

“Der er behov for, at Danmark også kommer på banen i diskussionen om en retfærdig klimaaf tale.”

Indikatorerne kan baseres på udslip pr. indbygger, historiske udslip og BNP, men de kunne også omfatte f.eks. landenes klima (behov for opvarmning eller afkøling) eller levestandard.

Parallelt med at CAN opfordrer landene til at diskutere en retfærdig klimaaf tale, er netværket og flere forskere ved at udvikle et eget bud på en retfærdig fordeling af verdens drivhusgasudslip og en tilhørende finansiel kompensation mellem landene.

Der er behov for, at Danmark også kommer på banen i diskussionen om en retfærdig klimaaf tale. Vi har behov for en diskussion blandt danskerne, så retfærdigheden og nytten af en global klimaaf tale bliver klar og forståelig. Der er også behov for, at Danmark taler for global klimaretfærdighed i EU og generelt blandt industrilandene.

Mon skovforhandlerne kan se skoven for bare teknikaliteter?

Af Nanna Brendtholdt Thomsen, Verdens Skove

Til klimaforhandlingerne i Bonn i juni var skov (REDD) et af de emner, der blev forhandlet. REDD står for *Reducing Emissions from Deforestation and Forest Degradation* og er rettet mod at reducere udledningen af drivhusgasser fra skovene i udviklingslandene.

Som så mange gange før diskuterede man en lang række tekniske spørgsmål ved det nye REDD system. Dette er alt sammen nødvendigt for at få en international mekanisme, der passer ind i verdens nuværende struktur for politiske indsatser og overførsel af finansiering mellem lande.

Men efter flere års REDD forhandlinger efterspørger store dele af civilsamfundet stadig, at forhandlerne går til biddet i forhold til hvad, der skal til for at bevare skoven og dermed sikre reduktion af CO₂ i atmosfæren.

“For de færreste i skoven vil en direkte pengeoverførsel være motivation til at bevare skoven på sigt.”

I den sammenhæng er diskussionen om de såkaldte *non-carbon benefits* helt central. Disse gevinster ved REDD, der som navnet antyder ikke er direkte relateret til reduktioner i CO₂, kan eksempelvis være landrettigheder til oprindelige folk eller biodiversitetsbevarelse. Faktorer der skaber incitamentsstrukturer, der vil bevare skoven også i fremtiden, og dermed sikre en bæredygtig mekanisme, som ikke blot

stopper, når der ikke er flere penge i REDD-kassen. Vi har nemlig her gang i en diskussion af, hvordan de sparsomme midler bruges mest effektivt. For de færreste i skoven vil en direkte pengeoverførsel være motivation til at bevare skoven på sigt.

“Derfor vil et REDD regime, der kun fokuserer på direkte økonomiske incitamentsstrukturer misse muligheden for at udvikle sig til en bæredygtig mekanisme.”

Hvis man spørger de mennesker, der bor i og omkring skovene, findes motivationen for dette i stedet ofte i flere generationers tilhørsforhold til skoven gennem kultur og spiritualitet samt i det faktum, at skoven er deres livsgrundlag.

Derfor vil et REDD regime, der kun fokuserer på direkte økonomiske incitamentsstrukturer misse muligheden for at udvikle sig til en bæredygtig mekanisme. Det vil derimod kunne sikres gennem anerkendelse af oprindelige folks og andre lokalbefolknings rettigheder til jorden og brug af skoven, sikring af miljømæssige goder og socioøkonomisk udvikling for lokalbefolkninger via alternative indtægtskilder end skovfældning. Dette kræver dog, at *non-carbon benefits* værdisættes og sættes højt på REDD dagsordenen.

Post-2015: Klare budskaber søges

Af Christine Jacobsen Mulvad, policy- og kommunikationsrådgiver, 92-gruppen

Arbejdet med at formulere og diskutere nye globale bæredygtighedsmål efter 2015 er kompleks. Hvad et potentielt globalt vandmål i en ny post-2015 ramme skal indeholde, for at skabe bæredygtig udvikling i både Danmark og Zimbabwe, er en svær snak. Selve post-2015 processen er også indviklet med overlappende arbejdsgrupper, arbejdsspor og rapporter, der for mange gør det til en svær og utilgængelig proces at følge.

Netop fordi diskussionen af nye mål og processen er kompliceret nok i sig selv, er det vigtigt, at verdens regeringer er klare og konsekvente i budskaber og indspil, når de mødes for at diskutere temaer og nye mål. For det første for at sikre en vis gennemsigtighed, for det andet for at sikre deltagelse af centrale aktører og for det tredje for at være med til at udvikle diskussionerne konstruktivt.

"[...] til møderne er der en række temaer, der gentagne gange bliver nævnt, hvor det er uigennemskueligt, hvad det egentligt kommer til at betyde i diskussionen af nye mål."

I juni mødtes landerepræsentanter til det fjerde møde i FN's Open Working Group (OWG) for at høre oplæg og kommentere på udvalgte temaer knyttet til diskussionen om nye mål. Efter en del slid med at fordele pladserne mellem FN's medlemslande i gruppen, har de sidste møder udviklet sig i

en positiv retning, da der er blevet åbnet gradvist op for diskussionen af vigtige temaer, og hvordan de kan linkes i nye mål.

"[...] fordi diskussionen af nye mål og processen er kompliceret nok i sig selv, er det vigtigt, at verdens regeringer er klare og konsekvente i budskaber og indspil."

Men til møderne er der en række temaer, der gentagne gange bliver nævnt, hvor det er uigennemskueligt, hvad det egentligt kommer til at betyde i diskussionen af nye mål. Eksempelvis emner som grøn økonomi og privatsektorinddragelse, der kan fortolkes på mange måder. Derfor er der netop brug for klarhed og præcisering, når disse emner bliver nævnt, ellers bliver diskussionerne endnu mere mudret og uklare.

En kommentar fra det sidste møde i OWG efterlyste netop mere klarhed og en specificering af, *hvordan* den private sektor skal inddrages, ikke bare at den skal inddrages. En efterlysning som man kan håbe bliver hørt til det næste møde, hvor der bl.a. skal diskuteres vigtige temaer som bæredygtig økonomisk vækst og energi. Danmark må her gå foran for at sikre mere klarhed.

Seksuelle og reproduktive rettigheder i de nye globale udviklingsmål

Af Mette Kirstine Schmidt, international advocacy medarbejder, Sex & Samfund

Der var en vis nervøsitet blandt fortalere for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR), forud for det netop overståede møde i FN om de nye globale bæredygtigheds mål (SDGer). Emnerne for mødet var, blandt andet, unge, sundhed og befolkningsdynamikker og det var således en vigtig mulighed for at tage temperaturen på at få SRSR, som er ganske kontroversielt i mange lande, prioriteret i post 2015 målene.

Det var derfor glædeligt at kunne konstatere, at diskussionerne viste en relativt bred opbakning blandt FN's medlemslande til, at de nye globale udviklingsmål skal indeholde målsætninger for fremskridt på det reproduktive sundhedsfelt. Særlig bemærkelsesværdigt var det, at en gruppe af 23 forskellige lande fra alle regioner, herunder Danmark, havde slået sig sammen om at udarbejde et fælles *statement*, der for det første udtrykte vigtigheden af at prioritere reproduktiv sundhed - og rettigheder - i post 2015 målene, herunder bl.a. for unge.

"Det var derfor glædeligt [...], at diskussionerne viste en relativt bred opbakning [...] for fremskridt på det reproduktive sundhedsfelt"

Også diskussionen om befolkningsdynamikker gik relativt gnidningsfrit. Der var konsensus om, at det er nødvendigt at basere fremtidige udviklingsmål på demo-

grafiske antagelser - for derved blandt andet at kunne planlægge behovet for sociale ydelser i fremtiden. Og på trods af et lidt entydigt fokus på familieplanlægning og ikke bredere reproduktive rettigheder, var der ingen lande, der antydede skridt i retning af at ville indføre befolkningskontrol programmer.

"[...] det er afgørende, at Danmark holder EU på sporet i forhold til at prioritere progressive målsætninger for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i den nye udviklingsramme."

Så langt, så godt. Men der er stadig lang vej igen. Ved mødet indikerede FN's medlemslande blot deres prioriteter indenfor forskellige områder. Snart går de mere reelle forhandlinger i gang, og her er det afgørende, at Danmark holder EU på sporet i forhold til at prioritere progressive målsætninger for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i den nye udviklingsramme. Også selvom det er svært og kontroversielt.

Under mødet antydede Malta at undsige sig EU. En potentiel intern EU-konflikt på området skal lukkes allerede nu. Endelig er det afgørende, at Danmark nu begynder at række ud til potentielle meningsfæller i andre regioner, for at fremme dagsordenen.

EU skal regulere hormonforstyrrende stoffer bedre

Af Lone Mikkelsen, kemikaliefaglig medarbejder i Det Økologiske Råd

I EU's store kemikalielov-kompleks REACH mangler en afklaring af, hvordan hormonforstyrrende stoffer skal reguleres. Senest den 30. juni skal EU Kommissionen afklare, om hormonforstyrrende stoffer skal reguleres på lige fod med andre særligt farlige stoffer, der ifølge REACH ikke har nogen nedre tærskelværdi, hvorunder de er uskadelige. Det gælder de såkaldte PBT-stoffer, som består af giftige stoffer, der ikke kan nedbrydes i miljøet og derfor ophobes i levende organismer. Denne stofgruppe falder under den strengeste regulering i REACH.

"Megen forskning har vist, at hormonforstyrrende stoffer [...] kan have miljø- og sundhedsskadelige effekter ved helt lave doser".

Virksomheder, som vil producere eller importere et givent kemikalie, skal søge om godkendelse. Det vurderes herefter, om det er samfundsøkonomisk forsvarligt at tillade en markedsføring af stoffet. Tillades dette, skal virksomheden fremlægge en velbegrundet plan for at erstatte stoffet med et mindre farligt – såkaldt substitution. Omvendt hvis man vurderer, at der *er* en tærskelværdi, kan de hormonforstyrrende stoffer nøjes med en langt mere lempelig procedure, hvor de ikke tvinges til at overveje substitution.

Megen forskning har vist, at netop hormonforstyrrende stoffer kan have lavdosis-effekter, dvs. at stofferne kan have miljø- og sundhedsskadelige effekter ved helt lave doser, endda på trods af, at man ikke har fundet effekter ved høje doser. Traditionen tro risikovurderer man ud fra netop høje doser, og gruppen af hormonforstyrrende stoffer risikerer at falde uden for EU's kemikaliregulering, da de kan have virkninger i lavdosis-området, der ikke kan forudsiges ud fra den højdosis-testning, vi bruger i dag. Det er derfor afgørende, at de ved denne REACH-gennemgang bliver omfattet af samme regler som bl.a. PBT-stofferne.

" [...] alle sejl [må] sættes for at få fremlagt relevant forskning, så mennesker og miljø kan blive tilstrækkeligt beskyttet imod hormonforstyrrende stoffer."

En repræsentant for Kommissionen har netop meldt ud, at arbejdet er forsinket, og den endelige afgørelse først vil foreligge til oktober. I mellemtiden må alle sejl sættes for at få fremlagt relevant forskning, så mennesker og miljø kan blive tilstrækkeligt beskyttet imod hormonforstyrrende stoffer. De europæiske NGO'er følger processen nøje.

EU's regulering af industrielle drivhusgasser – F-gasser

Af Jeppe Juul, Det økologiske Råd

EU er i gang med at fastlægge nye regler for import og brug af fluoriserede gasser, primært HFC'er, der typisk bruges til kølemidler, i for eksempel varmepumper og til

køling. En NGO-alliance bestående af bl.a. Environmental Intelligence Agency (EIA) og European Environment Bureau (EEB) - inkl. medlemsorganisationer - har igennem

længere tid prøvet at påvirke den nye regulering. Danmark er flittigt blevet brugt som eksempel, da vi har haft en kombination af forbud og afgifter de sidste 10 år, hvilket også har skabt en dansk førerposition indenfor naturlige kølemidler. For at sætte ekstra fokus på de danske erfaringer afholdte Det Økologiske Råd, sammen med medlem af Europa-Parlamentet Dan Jørgensen, et åbent møde i Europa-Parlamentet hvor flere af de helt centrale parlamentarikere blev inspireret af den danske model for F-gasser.

“Danmark er flittigt blevet brugt som eksempel, da vi har haft en kombination af forbud og afgifter de sidste 10 år, hvilket også har skabt en dansk førerposition indenfor naturlige kølemidler”

Afstemningen i Parlamentets miljøudvalg endte med et rigtigt fornuftigt resultat.

Det blev støttet af repræsentanter fra alle politiske grupper, og er derfor gået videre direkte til trialog-forhandlinger – med

ministerrådet og Kommissionen. Parlamentets holdning er en stramning af Kommissionens ellers forholdsvis progressive forslag, og indebærer bl.a. en afgift på F-gasser med 10 euro, forbud i en række sektorer og en styret nedtrapning af brugen ned til et niveau på 16 % af det eksisterende forbrug (Kommissionen havde foreslået 21 %).

“Danmark har således vist vejen for EU. Nu viser EU vejen for resten af verden.”

Der forventes en passende hård fremtidig regulering i EU, hvilket måske også er årsag til Kinas ændrede position, og dermed de nylige positive fælles signaler fra Kina og USA omkring HFC-gasserne. Derfor er der lagt en god grund for de fremtidige forhandlinger om en global aftale under Montreal-protokollen. Det er endnu uklart, om det bliver muligt at få fremdrift allerede under næste møde i oktober. Danmark har således vist vejen for EU. Nu viser EU vejen for resten af verden.

ARRANGEMENTER

Torsdag d. 5. sep. kl. 10-16
Fællessalen på Christiansborg

Fakta i fokus – elbilen som løsning

Det fulde program kan hentes på: www.ecocouncil.dk
Tilmelding: elbiler@outlook.com senest d. 2. sep. (angiv navn, organisation/firma og adresse).

Onsdag d. 9. okt. kl. 10-16
Fællessalen på Christiansborg

Hvordan skal luftkvaliteten forbedres?

Det fulde program kan hentes på: www.ecocouncil.dk
Tilmelding: luftkvalitet@hotmail.com senest d. 3. okt. (angiv navn, organisation/firma og adresse).

2. tirsdag i måneden kl.17.00 – 19.00
på en cafe i København

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR.

For mere information: www.greendrinks.org
Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne på: greendrinks.cph@gmail.com
Yderligere oplysninger: kontakt Anders Knudsen på 22 39 01 03

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologisk arrangementer fra hele landet www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen og Christine Jacobsen Mulvad, 92-gruppen.
Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk.

Ønsker du at til- eller afmelde nyhedsbrevet, send en email til 92-gruppens_nyhedsbrev@92grp.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Jemtelandsgade 1
2300 København S
Telefon: 35 24 50 90
Email: 92grp@92grp.dk